

ମାଟିର ମଣିଷ

● ରାଧାମୋହନ ଗଡ଼ନାୟକ

କବି ପରିଚୟ :

କବି ରାଧାମୋହନ ଗଡ଼ନାୟକ (୧୯୧୧-୨୦୦୦)ଙ୍କ ଜନ୍ମ ଅନୁଗୁଳ ଜିଲ୍ଲାର କଲଣାପାଳ ଗ୍ରାମରେ । ଉତ୍କଳୀୟ ସଂସ୍କୃତି, ଐତିହ୍ୟ ଓ ସର୍ବୋପରି ମଣିଷ ପ୍ରତି ରହିଥିବା ନିଃସର୍ତ୍ତ ଭଲ ପାଇବାପଣ ସମସାମୟିକ କବିମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରି ଚିହ୍ନାଇ ଦେଇଥାଏ । ତାଙ୍କ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାବ୍ୟ ଚେତନାରେ ରୋମାଞ୍ଚିକ ଭାବୁକତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ମାନବିକତାବୋଧ ଓ ଐତିହ୍ୟ ସଂପ୍ରାତି ହୋଇଛି ତାଙ୍କ କବିତାର ମୁଖ୍ୟ ଉପାଦାନ । ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ରଙ୍କ ପରେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଅନ୍ୟତମ ସଫଳ ଗାଥା କବି । ‘କାବ୍ୟ ନାୟିକା’, ‘ଉତ୍କଳିକା’, ‘କୈଶୋରିକା’, ‘ଶାମୁକାର ସ୍ୱପ୍ନ’, ‘ପଶୁପକ୍ଷୀର କାବ୍ୟ’, ‘ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅନ୍ଧକାର’, ‘ଦୀପଶିଖା’ ଆଦି ତାଙ୍କର କେତୋଟି ଅନବଦ୍ୟ କୃତି । ‘ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅନ୍ଧକାର’ କବିତା ସଂକଳନ ପାଇଁ ସେ କେନ୍ଦ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । ଜଣେ ସଫଳ ଅନୁବାଦକ ରୂପେ ତାଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାତି ରହିଛି ।

‘ମାଟିର ମଣିଷ’ କବିତାଟି ତାଙ୍କ ‘କାବ୍ୟ ନାୟିକା’ କବିତା ସଂକଳନରୁ ଆନୀତ । ଶିଳ୍ପ ସତ୍ୟତାଭିମୁଖୀ ମଣିଷକୁ ପୁଣି ମାଟିମାନଙ୍କୁ କରାଇବା ନିମିତ୍ତ କବିତାଟିରେ ରହିଛି ଆଶାନ୍ୱିତ ଆହ୍ୱାନ ।

ଯନ୍ତ୍ର ତଡେ କି ମନ୍ତ୍ର ଦେଉଛି ମାଟିର ମଣିଷ ଆରେ,

ମୁଗ୍ଧ ତୋହର ଚିତ୍ତ ଗହନେ ଚିତ୍ତି ପାରୁନୁ ବାରେ ?

ମଥା ତୋଳି ସେଇ ଯନ୍ତ୍ର ଯେ ସଦା ରୁଦ୍ର ଦାନବ ପରି

ଛିଡ଼ା ହୋଇଅଛି ଚାରିପାଶେ ତାର ଲୁହାର ଫଉଜ ଧରି ।

ଗର୍ଜି ଉଠୁଛି ଥରେ ଥରେ ପୁଣି ଭୀମ ଭୈରବ ରବେ

ନିଃଶ୍ୱାସ-ଧୂମ-ଉଜ୍ଜ୍ୱାସ ତା’ର ଛାଡ଼ଇ ମୌନ ନଡେ ।

ଦେଖି ପାରୁନୁ କି ତୁରେ,

ଚିହ୍ନିପାରୁନୁ ବହିଶିଖା ଯେ ଜଳୁଛି ତାହାର ମୂଳେ ?

ମଳିନୀ ଏ ମାଟି ତୋହରି ମା'ଟି ଜୀବନଧାତ୍ରୀ ତୋର
ଉତ୍ତାନେ ପଡ଼ିରହିଛି ଦିବସ ରଜନୀ ସଞ୍ଜ ଭୋର ।
ବିପ୍ଳବ ଏହାରି ସ୍ତନ୍ୟଦାନେରେ ବିପ୍ଳବ ଏହାରି ସ୍ନେହେ
ପୁଷ୍ପ ହୋଇଛି ଅଙ୍ଗ ତୋହର ବର୍ଷ ଫୁଟିଛି ଦେହେ ।
ଏ ତୋହ ମାଆର ବନ୍ଧ-ଉଛୁଳା ଗଭୀର ସେନେହ ଭୁଲି
କେଉଁ ପରି ଆଜି ଭରସା କରିଛୁ ଯନ୍ତ୍ରଚିତାର ରୁଲି ?

ଅନା ଅନା ଫେରି ଥରେ,

ଅନା ଅନା ତୋର ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାଇ ମଳିନୀ ଏ ମାଟି ପରେ ।
କାନ୍ଦୁଛି ତୋର ମାଟିର ଲକ୍ଷ୍ମୀ, କାନ୍ଦୁଛି ତୋର ଘର
ରୁକ୍ଷ ଉରସେ ପଡ଼ି ରହିଅଛି ଖେତର ଜାତକ ତୋର ।
ସରଳ ତୋହର କାଳିର ଜୀବନ ଭାବୁଅଛୁ କିରେ ସତେ
ଦୟାକରି ଟିକେ ଆଶୁଅଛୁ କିରେ ତୋହର ସ୍ମରୁଛି ପଥେ ।
ଜଳ-ବର୍ଷିତ ହଳ-କର୍ଷିତ ଜମିର ସୁରଭିବାସ
ଘଡ଼ିକ ପାଇଁକି ଅନ୍ତରେ ତୋର ଭରୁନାହିଁ ଉଲ୍ଲାସ ?

ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-ଧାନର ବିଭା,

ଦଣ୍ଡକ ଲାଗି ଚକ୍ଷେ ତୋହର ଦିଶି ଯାଉନାହିଁ କିବା ?
ଦିଗନ୍ତ-ଭରା ପକ୍ୱଧାନର ମନମତାଣିଆ ଗନ୍ଧ
ହୃଦୟେ ତୋହର, ପରାଣେ ତୋହର ଜଗାଉ ନାହିଁକି ସ୍ୱପ୍ନ ?
ଆଖୁ କିଆରୀର ଛାଇତଳେ ବସି କୈଶୋର ଖେଳ ହସ,
ପଉଷ ମାସର ଅମିୟ ସମାନ ମଧୁର ଦୋରୁଅ ରସ ।
ଗାଆଁ ବାଡ଼ିତଳେ, କପା ତଳଲାରେ କପା ଫୁଟିବାର ଶୋଭା
ତାରା ଫୁଟିବାର ମଉଛବ ପରି ହେଉ ନାହିଁ ମନଲୋଭା ?

ସୋରିଷ କ୍ଷେତର ବର୍ଷ,

ଦଣ୍ଡକ ପାଇଁ ଅନ୍ତର ତୋର କରୁନାହିଁ ମୋହାଛନ୍ନ ?
ମନେପଡୁନାହିଁ ତମରି ଗାଆଁର ଛଇଲ ଚପଳ ନଈ
ପଲ୍ଲୀ ବଧୂର ସ୍ନିଗ୍ଧ ମଧୁର ପାଣି ବୋହିବାର ଛଇ ।

ମନେ ପଡୁନାହିଁ ତାଳବନ ତଳେ ଗୋଷ୍ଠ ବିହାରୀ ଧେନୁ
 ମନେ ପଡୁନାହିଁ ଗୋପାଳ ପୁଅର ଧୀର ମୁହଁତ ବେଶୁ ।
 ଲଙ୍ଗଳ ଆଜି ଡାକୁଅଛି ତତେ ତୋର ସନ୍ତକ ସମ
 ମଙ୍ଗଳ ଜାଣି ଡାକୁଅଛି ଆରେ ମାଟିର ପତଙ୍ଗମ ।

ଉର୍ବର ତୋର ପ୍ରାଣ,

ଯନ୍ତ୍ରପୁରୀର ଇସ୍ମାତ ପରି ହୋଇ ଯାଇଅଛି ଟାଣ ।
 ଯନ୍ତ୍ରତଳେ ତ ପରାଣ ନାହିଁରେ ମରଣର ତହିଁ ଘର
 ଦିନ ରାତି ତହୁଁ ଚିତାର କୁହେଲି ହେଉଅଛି ଉତ୍ଥଳ ।
 ଆଗାମୀ ଯୁଗର ଦ୍ରଷ୍ଟା ମୁଁ ଆଜି ଡାକୁଅଛି ଏଇ କୁଳେ
 ପତଙ୍ଗ ପରି ଝାସ ଦେ ନାହିଁ ଦେ ନାହିଁ ତା'ର ମୂଳେ ।
 ମାଟିର ଅଙ୍କେ ଜନ୍ମ ପାଇବୁ ଝରରେ ତାହାରି ପରେ
 ମାଟିର ବସେ ଜନ୍ମ ଲଭିବୁ ନବ ଜନ୍ମାନ୍ତରେ ।

ଫେରିଆ ପୁରୁବ ପଥେ,

ଅକାରଣେ ଆଉ ଧୂଆଁ ହୁ ନାହିଁ ଯନ୍ତ୍ର-ଧୂଆଁର ସାଥେ ।

ସୂଚନା :

ମୁଗ୍ଧ	- ମୋହିତ	ନଭ	- ଆକାଶ
ଗହନ	- ଦୁର୍ଗମ	ବହ୍ନି	- ନିଆଁ
ରୁଦ୍ର	- ଶିବ, ଭୟଙ୍କର	ଜୀବନଧାତ୍ରୀ	- ଜୀବନର ସେବାକାରୀ
ଦାନବ	- ରାକ୍ଷସ	ଉତ୍ତାନେ	- ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖରେ
ଭୀମ	- ଭୟଙ୍କର	ବିପୁଳ	- ପ୍ରଚୁର, ମହତ, ଗଭୀର
ଭୈରବ	- ଭୀଷଣ	ପୁଷ୍ପ	- ପ୍ରତିପାଳିତ, ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ପ
ରବ	- ଶବ୍ଦ	ଅଂଗ	- ଶରୀର
ଧୂମ	- ଧୂଆଁ	ବର୍ଷ	- ରଙ୍ଗ
ଉଲ୍ଲାସ	- ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ୱାସ		

ଚିତା	- ମଶାଣି ବୁଲାଇ ସଜ୍ଜିତ କରି	ଛଇଳ	- ରସିକ
	ରଖାଯାଇଥିବା କାଠ, ଯାହା	ଚପଳ	- ଅସ୍ଥିର
	ଉପରେ ମୃତ ଶରୀରକୁ ଶୁଆଇ	ସ୍ନିଗଧ	- ଆନନ୍ଦଦାୟକ, ଚିକ୍କଣ
	ଦାହ କରାଯାଏ ।	ଛଇ	- ଭଙ୍ଗୀ
ରୁକ୍ଷ-	- କର୍କଶ, ଶୁଷ୍କ	ଗୋଷ୍ଠ ବିହାରୀ	- ଗୋଠରେ ବୁଲୁଥିବା
ଉରସ	- ବକ୍ଷ, ଛାତି	ଧୀର	- ଗମ୍ଭୀର, ପଣ୍ଡିତ
ଜାତକ	- ଜନ୍ମପତ୍ରିକା	ଧେନୁ	- ଗାଈ
ସୁରଭି	- ସୁଗନ୍ଧ ଯୁକ୍ତ	ମୂର୍ଚ୍ଛିତ	- ଆରୋହଣ ଅବରୋହଣ ସ୍ଵର
ଉଲ୍ଲାସ	- ଆନନ୍ଦ		ବା ମୂର୍ଚ୍ଛିନା
ବିଭା	- ଦୀପ୍ତି, ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ	ସନ୍ତକ	- ସ୍ମାରକ ବସ୍ତୁ
ପକ୍ୱ	- ପାଚିଲା	ପତଙ୍ଗମ	- ପତଙ୍ଗ
ସ୍ବୟ	- ସ୍ବୟମ୍	କୁହେଳି	- କୁହୁଡ଼ି
ଅମିୟ	- ଅମୃତ, ସ୍ବାଦିଷ୍ଟ	ଉତ୍ପଳ	- ଉଛୁଳା
ମୋହ	- ଆସକ୍ତି	ଦ୍ରଷ୍ଟା	- ଯେ ଦେଖିପାରେ

ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉତ୍ତରମୂଳକ :

୧. ବନ୍ଧନୀ ମଧ୍ୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ବାଛି, ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର ।

ମୁଁ ମୋ ମା' ଓ ମାଟିକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଏ । ଉଭୟଙ୍କର _____ ରେ

ମୋର ଶରୀର _____ ହୋଇଛି । ସେମାନଙ୍କ _____ ଅତୁଳନୀୟ ।

ସେମାନଙ୍କର ସହନଶୀଳତା ମତେ _____ କରେ ।

ସେମାନଙ୍କର _____ ଛବି ମୋ ହୃଦୟରେ ସାଇତି ହୋଇ ରହିଛି ।

(ମନଲୋଭା, ଅବଦାନ, ସ୍ନେହ, ପୁଷ୍ପ, ମୁଗ୍ଧ, ମଳିନ)

୨. କବିତାନୁସରଣରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖ ।

- (କ) ମାଟି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛି ।
- (ଖ) ଯନ୍ତ୍ର ସଭ୍ୟତା ମଣିଷଙ୍କୁ କୃଷିପ୍ରତି ଅମନଯୋଗୀ କରିଛି ।
- (ଗ) ଗାଁର ବୋହୂମାନେ ପାଣି ସଂଗ୍ରହ କରି ଆଣିବା ଛଇ ବେଶ୍ ଆନନ୍ଦଦାୟକ ।
- (ଘ) ପଉଷ ମାସରେ ପ୍ରଚୁର ଆଖୁରସ ମିଳେ ।
- (ଙ) ମଣିଷର ଆଗାମୀ ଜୀବନ ସରଳ ନୁହେଁ ବୋଲି କବି କହିଛନ୍ତି ।
- (ଚ) ଗୋପାଳ ପୁଅ ଧୀରେ ଧୀରେ ବଂଶୀ ବଜାଉଥାଏ ।
- (ଛ) ଯନ୍ତ୍ରଶାଳାକୁ କବି ଚିତା ସହିତ ତୁଳନା କରିଛନ୍ତି ।

୩. ‘ଗୋଷ୍ଠ-ବିହାରୀ ଧେନୁ’ – ଏହି ଶବ୍ଦପୁଞ୍ଜର ଚାରିଗୋଟି ଅର୍ଥ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଠିକ୍ ଅର୍ଥଟିକୁ ବାଛ ।

- (କ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଗାଈ
- (ଖ) ଗୋଠରୁ ଫେରୁଥିବା ଗାଈ
- (ଗ) ଗୋଠରେ ବିଚରଣ କରୁଥିବା ଗାଈ
- (ଘ) ଗୋଠରୁ ଚୋରି ହୋଇଯାଇଥିବା ଗାଈ

୪. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଗଦ୍ୟ ରୂପ ଲେଖ ।

ପଉଷ, ମଉଛବ, ସେନେହ, ସ୍ମରୁତି, ଚକ୍ଷେ, ପରାଣେ

୫. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସାର୍ଥକବାକ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କର ।

ସନ୍ତକ, ରୁଷ, ମୋହାଛନ୍ନ, ବିପୁଳ, ରୁଦ୍ର

୬. ‘କ’ ସ୍ତମ୍ଭର ଶବ୍ଦ ସହିତ ‘ଖ’ ସ୍ତମ୍ଭର ଯଥାଯଥ ଶବ୍ଦ ବାଛି ସଂଯୋଗ କର ।

‘କ’ ସ୍ତମ୍ଭ	‘ଖ’ ସ୍ତମ୍ଭ
ଆଗାମୀ	ଶିଖା
ମାଟିର	ଫଉଜ
ବହ୍ନି	ଯୁଗ
ଲୁହାର	କୁହେଳି
ଚିତାର	ପତଙ୍ଗମ

୭. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ପ୍ରତିଶବ୍ଦ ଲେଖ ।
ଦାନବ, ନଭ, ମଣିଷ, ଚକ୍ଷୁ, ଧେନୁ
୮. ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦକୁ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ବାକ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରି ଲେଖ ।
ବର୍ଷ, ଜୀବନ, ବାସ, ବନ, ଅଙ୍କ
୯. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥଗତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଇ ବାକ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କର ।
ପୁର- ପୁର, ପୁଷ୍ପ-ପୁଷ୍ପ, ଶମ-ସମ, ଜାତ-ଯାତ

କ୍ଷୁଦ୍ର ଉତ୍ତରମୂଳକ :

୧୦. ଆଧୁନିକ ମଣିଷ କ'ଣ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଶକ୍ତି ହରାଇ ବସିଛି ବୋଲି କବି ଆଶଙ୍କା କରିଛନ୍ତି ?
୧୧. ରୁଦ୍ର ଦାନବ ରୂପେ କବି କାହାକୁ ବିବେଚନା କରିଛନ୍ତି ?
୧୨. 'ଲୁହାର ଫଉଜ' ବୋଲି କାହାକୁ କୁହାଯାଇଛି ?
୧୩. କଳକାରଖାନା ଆକାଶକୁ କ'ଣ ଛାଡୁଛନ୍ତି ?
୧୪. 'ବହ୍ନିଶିଖା ଜଳୁଛି' କହିବା ଦ୍ଵାରା କବି କ'ଣ ସୂଚନା ଦେଉଛନ୍ତି ?
୧୫. 'ମଳିନୀ ଏ ମାଟି' କହିବାରେ କବିଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ?
୧୬. କବି ମାଟିକୁ କାହା ସହିତ ତୁଳନା କରିଛନ୍ତି ?
୧୭. ମାଟି କିପରି ପଡ଼ିଛି ବୋଲି କବି କହିଛନ୍ତି ?
୧୮. ମଣିଷ ସମାଜକୁ ଅକୁଣ୍ଠିତ ମନରେ ମାଟି କ'ଣ ଦାନ କରୁଛି ?
୧୯. ମଣିଷ କ'ଣ ଭୁଲି ଯାଉଛି ବୋଲି କବି ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ?
୨୦. କବି 'ଚିତା' ସହିତ କାହାକୁ ତୁଳନା କରିଛନ୍ତି ?
୨୧. ଆଗାମୀ ଦିନକୁ ମଣିଷ କିପରି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି ବୋଲି କବି କହିଛନ୍ତି ?
୨୨. ଜମିର ବାସନା ମଣିଷ ମନରେ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦାନ କରିପାରୁନାହିଁ କାହିଁକି ?
୨୩. ମଣିଷର ମାନସ ପଟରେ କ୍ଷଣିକ ପାଇଁ କେଉଁ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଭାସିତ ହେଉନାହିଁ ବୋଲି କବି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି ?
୨୪. ପଉଷ ମାସର ଅମିୟ ବୋଲି କବି କାହାକୁ କହିଛନ୍ତି ?
୨୫. ତଜଲାରେ କପା ଫୁଟିବାର ଦୃଶ୍ୟକୁ କବି କାହା ସହିତ ତୁଳନା କରିଛନ୍ତି ?
୨୬. ପଲ୍ଲୀର କେଉଁ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷର ମନେ ପଡୁନାହିଁ ବୋଲି କବି ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ?
୨୭. ମଣିଷର ସନ୍ତକ ଭାବରେ କବି କାହାକୁ ବିବେଚନା କରିଛନ୍ତି ?

୨୮. କବି କେଉଁ ଭାବରେ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ଅଭିହିତ କରିଛନ୍ତି ?

୨୯. ଆଗାମୀ ଯୁଗର ଦ୍ରଷ୍ଟା ଭାବରେ କବି ମଣିଷ ସମାଜକୁ କି ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଛନ୍ତି ?

ସପ୍ତସଙ୍ଗ ସରଳାର୍ଥ ଲେଖ :

୩୦. ମଥା ତୋଳି ସେଇ ଯନ୍ତ୍ର ଯେ ସଦା ରୁଦ୍ର ଦାନବ ପରି
ଛିଡ଼ା ହୋଇଅଛି ଚାରିପାଶେ ତା'ର ଲୁହାର ଫଉଜ ଧରି ।

୩୧. ବିପ୍ଳବ ଏହାରି ସ୍ତନ୍ୟଦାନେରେ ବିପ୍ଳବ ଏହାରି ସ୍ନେହେ
ପୁଷ୍ପ ହୋଇଛି ଅଙ୍ଗ ତୋହର ବର୍ଷ ପୁଟିଟି ଦେହେ ।

୩୨. ସରଳ ତୋହର କାଲିର ଜୀବନ ଭାବୁଅଛୁ କିରେ ସତେ
ଦୟାକରି ଟିକେ ଆଶୁଅଛୁ କିରେ ତୋହର ସ୍ମରୁତି ପଥେ ।

୩୩. ଲଙ୍ଗଳ ଆଜି ଡାକୁଅଛି ତତେ ତୋର ସନ୍ତକ ସମ
ମଙ୍ଗଳ ଜାଣି ଡାକୁଅଛି ଆରେ ମାଟିର ପତଙ୍ଗମ ।

୩୪. ଯନ୍ତ୍ର ତଳେ ତ ପରାଣ ନାହିଁରେ ମରଣର ତହିଁ ଘର
ଦିନ ରାତି ତହିଁ ଚିତାର କୁହେଲି ହେଉଅଛି ଉତ୍ଥଳ ।

ଦୀର୍ଘ ଉତ୍ତରମୂଳକ :

୩୫. ‘ମାଟିର ମଣିଷ’ କବିତା ଅନୁସରଣରେ ପଲ୍ଲୀର ବିଭିନ୍ନ ଦୃଶ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ।

୩୬. କବି ରାଧାମୋହନ ଗଡ଼ନାୟକ ଜଣେ ଆଗାମୀ ଯୁଗର ଦ୍ରଷ୍ଟା- ପ୍ରମାଣ କର ।

୩୭. ଯନ୍ତ୍ରକୁ ଭରସାକରି ଆଧୁନିକ ମଣିଷ ଯନ୍ତ୍ର ପାଲଟି ଯାଇଛି - ପଠିତ କବିତା ଅନୁସରଣରେ ଏହାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କର ।

୩୮. ମଣିଷ ମାଟିକୁ ଭୁଲି ନିଜର ଧ୍ୱଂସକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛି ବୋଲି କବି କାହିଁକି କହିଛନ୍ତି ?

୩୯. ସହରରେ ରହିବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିବା ତୁମର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଲ୍ଲୀର ଉପାଦେୟତା ସଂପର୍କରେ ପତ୍ରଟିଏ ଲେଖ ।

ତୁମପାଇଁ କାମ :

୪୦. ରାଧାମୋହନ ଗଡ଼ନାୟକଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୃତି ଗୁଡ଼ିକ ସଂଗ୍ରହ କରି ପଢ଼ ।

୪୧. ପଲ୍ଲୀର ଦୃଶ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ଥିବା ପଦଗୁଡ଼ିକ ଟିପାଖାତାରେ ଟିପି ରଖ ।

